RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1877/74

af 15. juli 1974

om destillering af biprodukter ved vinfremstilling

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1532/74 [2], særlig artikel 24, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fastsættelsen af den pris, der skal betales for alkohol, der leveres til interventionsorganerne inden for rammerne af forpligtelsen til destillering af biprodukter ved vinfremstilling, jfr. artikel 24, stk. 2, 1. afsnit i forordning (EØF) nr. 816/70 og af størstebeløbet for den andel, hvormed Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, skal bidrage til dækningen af de udgifter, der påhviler disse organer, er snævert forbundet med fastsættelsen af orienteringsprisen; der bør derfor for begge disse foranstaltninger fastsættes samme tidsrum og frister;

de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer skal købe den alkohol, der leveres til dem inden for rammerne af forpligtelsen til destillering af biprodukterne ved vinfremstilling til en pris, der ikke stiller den producent, der er undergivet denne forpligtelse dårligere end den producent, der er fritaget for forpligtelsen;

da markedet for ethylalkohol (ethanol) ikke er organiseret på fællesskabsplan risikerer de interventionsorganer, der har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge den til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; der bør i dette tilfælde skabes hjemmel for, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol inden for rammerne af et størstebeløb kan dækkes af Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, uden at dennes andel dog må overstige denne forskel;

efter artikel 24, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 816/70 kan producenten frigøre sig for forpligtelsen til at levere alkohol ved at fremstille brændevin; desuden er det efter samme artikels stk. 2, første afsnit, ved mangel på druekvas og vinbærme tilladt at destillere vin; under disse omstændigheder er det mest hensigtsmæssigt at tillade fremstilling af såvel brændevin af vin som brændevin af druekvas;

fremstilling af brændevin kan kun medføre fritagelse for forpligtelsen til at levere alkohol for den mængde alkohol, som den fremstillede brændevin indeholder;

for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det nødvendigt, i mangel af fællesskabskriterier på dette område, at forlange, at de fremstillede brændevine opfylder gældende nationale bestemmelser; for at sikre overholdelsen af disse forskrifter, skal der skabes mulighed for en kontrol;

efter artikel 24, stk. 3, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 816/70 kan visse produktionsområder fritages for forpligtelsen til at destillere biprodukterne ved vinfremstilling; i Tyskland og Luxembourg indeholder vinbærmen og druekvaset almindeligvis kun lidt alkohol, og omkostningerne ved udvinding heraf ville være meget høje; under disse omstændigheder bør producenterne i disse områder fritages for forpligtelsen til at destillere deres druekvas og vinbærme, idet dog de forbud, der omhandles i artikel 24, stk. 1 i nævnte forordning forbliver gældende for dem;

forpligtelsen til at destillere udgør en betydelig byrde for en enkeltproducent, der kun fremstiller en ringe mængde vin; forpligtelsen ville medføre, at hans transportomkostninger for druekvas og vinbærme ikke ville stå i rimeligt forhold til den indtægt, som han ville kunne opnå fra den alkohol, der kunne udvindes deraf; derfor bør også en sådan producent fritages for forpligtelsen til at destillere, under opretholdelse af de i foregående betragtning omhandlede forbud; visse af disse småproducenter destillerer dog allerede sædvanligvis deres druekvas og vinbærme, og det bør tillades dem at fortsætte denne praksis; de bør derfor kunne give afkald på fritagelsen og i sådanne tilfælde i alle henseender ligestilles med ikke fritagne producenter; for at undgå for stor uregelmæssighed i alkoholleverancerne til interventionsorganerne er det hensigtsmæssigt, at enkeltproducenten, når han giver afkald på fritagelsen, forpligter sig til at gøre dette indtil udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode;

[1] EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.
[2] EFT nr. L 166 af 21. 6. 1974, s. 1.

producenter, der leverer druekvas til fremstilling af ønocyanin, leverer almindeligvis druekvas af ikke-gærede druer; den behandling, disse druer underkastes ved udvinding af ønocyanin, gør uegnede til gæring og destillering; disse producenter bør derfor fritages for en forholdsmæssig del af deres produktion af druekvas; denne del kan ikke fastsættes nøjagtigt; i dette tilfælde er det at foretrække at fastsætte en skønsmæssig nedsættelse af den almindelige sats;

i henhold til artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 817/70 af 28. april 1970 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2680/72 [2], fastsættes et hektarudbytte for hver af disse k.v.b.d., hvilket gør det nemmere at overholde forbudet mod udpresning af vinbærme og fuldstændig udpresning af druer; desuden indeholder kvas og bærme af visse k.v.b.d. kun lidt alkohol; det er derfor hensigtsmæssigt at kunne anvende en nedsat sats for disse produkter;

forpligtelsen til at destillere udgør en betydelig byrde for de producenter, hvis vinmarker er beliggende på små øer, som ikke råder over egnede samfærdselsmidler; denne forpligtelse ville medføre transportomkostninger for de produkter, der skal undergå den obligatoriske destillering, som overstiger indtægten fra den alkohol, der kan udvindes; det er derfor hensigtsmæssigt også at fritage producenter, hvis vinmarker er beliggende på disse øer fra forpligtelsen til at distillere, idet de dog stadig er underkastet de forbud, der omhandles i artikel 24, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 816/70;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [3], bør udvides til også at omfatte destillering af biprodukter ved vinfremstilling;

det synes formålstjenligt at tidsbegrænse anvendelsen af denne forordning for senere at kunne gøre status over udviklingen på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den pris, der skal betales til producenten for den til interventionsorganerne leverede alkohol, i det følgende benævnt »opkøbsprisen«, og størstebeløbet for den andel, hvormed Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, skal bidrage til dækningen af de udgifter, der påhviler disse organer, fastsættes hvert år før den 1. august for det følgende vinhøstår.

Artikel 2

1. Opkøbsprisen fastsættes på et sådant niveau, at den sikrer den producent, der destillerer biprodukterne fra sin vinfremstilling eller lader dem destillere, en indtægt, der svarer til den, han ville have haft, hvis han ikke var underkastet den i artikel 24, stk. 2, 1. afsnit i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede forpligtelse til at destillere.

2. Opkøbsprisen fastsættes pr. grad alkohol/hl. Den anvendes på nettovaren ab brænderi, frit transportmiddel efter interventionsorganets valg.

Det faktiske alkoholindhold i de varer, der hidrører fra destillering af biprodukter fra vinfremstilling, og som leveres til interventionsorganet, må ikke være under 52°.

Artikel 3

Størstebeløbet for Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionens andel fastsættes pr. grad alkohol/hl.

Artikel 4

1. Finansieringsbidrag fra Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen, inden for rammerne af det størstebeløb, der er fastsat i henhold til artikel 1, ydes kun hvis et interventionsorgans samlede udgifter ved opkøb af alkohol hidrørende fra destillering af biprodukter fra vinfremstilling, i et bestemt regnskabsår overstiger indtægterne fra salg af denne alkohol.

2. Når det i stk. 1 omhandlede forskelsbeløb er mindre end størstebeløbet multipliceret med de solgte mængder er nævnte finansieringsbidrag lig med dette forskelsbeløb.

Artikel 5

1. Producenterne kan, helt eller delvist, opfylde forpligtelsen til at destillere ved af deres egne produkter at fremstille eller lade fremstille brændevin af druekvas eller brændevin af vin.

2. Den i brændevinen indeholdte alkoholmængde — udtrykt i ren alkohol — fradrages den alkoholmængde, der skal leveres i henhold til artikel 24, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 816/70.

[1] EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 20.
[2] EFT nr. L 289 af 27. 12. 1972, s. 1.
[3] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

3. Brændevinsfremstilling, kan kun have den i stk. 1 angivne virkning såfremt :

a) den fremstillede brændevins kvalitet opfylder nationale bestemmelser på dette område ; producenten eller brænderen skal godtgøre dette over for det kompetente organ ;

b) den er foregået under det kompetente organs kontrol ; producenten og brænderen er forpligtet til at tillade denne kontrol når som helst under destilleringen.

Artikel 6

De producenter, hvis vinmarker ligger i vinavlzone A eller i den i Tyskland beliggende del af vinavlzone B, er fritaget for forpligtelsen til at destillere.

Artikel 7

1. Forpligtelsen til at destillere gælder ikke for de enkeltproducenter, der inden for et vinhøstår ikke producerer over 30 hektoliter vin.

Disse producenter kan dog give afkald på fritagelsen. Et sådant afkald binder dem for tidsrummet fra den dato, hvor de giver afkald på fritagelsen, indtil udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode.

2. Over for de producenter, der leverer druekvas til fremstilling af ønocyanin, kan der anvendes en lavere sats.

3. Over for producenter af visse k.v.b.d. kan der for den del af deres høst, der skønnes at kunne opnå denne betegnelse, anvendes lavere satser.

Artikel 8

Forpligtelsen til at destillere, gælder ikke for producenter, hvis vinmarker er beliggende på de italienske øer, bortset fra Sicilien og Sardinien.

Artikel 9

Artiklerne 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på det i denne forordning fastsatte finansieringsbidrag fra Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, garantisektionen.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes for vinhøstårene 1974/1975, 1975/1976 og 1976/1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1974.

På Rådets vegne

Christian BONNET

Formand